

TOESPRAAK VAN GERARD ADRIAENSSENS, STICHTER VAN DE
CANADESE BEVRIJDINGSMARS, TER GELEGENHEID VAN DE
15de MARS OP 1 NOVEMBER 1988.

Geachte Dames, Mr. de Ambassadeur, Generaal,
Kolonels, Mr. de Volksvertegenwoordiger, Heren
Burgemeesters en Schepenen, vrienden
Para-commando's, vrienden van de Weerstand en van
"Cnoc is ier",

Telkens als het najaar wordt en de maand oktober
aanbreekt, denken wij die het beleefd hebben terug
aan die verschrikkelijke oorlogsdagen.

De strijd om de Scheldemonding begon op 3 oktober
met het stukbombarderen van de dijken op het eiland
Walcheren. Honderden Lancasters kwamen één per één
aangevlogen en smeten speciale bommen van 5.400 kg,
"Tallboys" genaamd. De ontploffingen ervan waren
voor ons in de polder een angstaanjagend zicht.

Dan kwam de morgen van 9 oktober. Canadese soldaten
van de 9de Inf. brigade met de regimenten North
Nova's, L.I. of Canada en Stormont of Dundas en
Glengarry's, landden succesvol bij Hoofdplaat.
's Morgens hoorden wij op de radio : "Het
bruggehoofd bij Hoofdplaat breidt zich uit". Dat
gaf hoop in onze harten.

Maar als we enkele dagen later, 's avonds naar
buiten gingen kijken, in de richting van het
oosten, sloeg de schrik ons om het hart. De
gevechtsslijn was één vuurgloed van brandende
schuren, huizen en stromijten, vanaf Breskens tot
aan het Leopoldkanaal. Ik hoorde mijn vader nog
zeggen : "O mijn God, wat staat er ons nog te
wachten".

Maar het liep allemaal nog goed af. Op 31 oktober
werden wij bevrijd op het Hazegras door de North
Nova's. Knokke was op 1 november aan de beurt en
Heist op 2 november.

Wat waren we toen uitgelaten van vreugde. Er was
echter ook verdriet als we al die jonge Canadese
soldaten zagen liggen, gesneuveld langs dijken en
wegen, sommigen vreselijk verminkt door
granaatvuur. Dat toonde ons de gruwelen van de
oorlog.

Opdat zoiets nooit meer zou gebeuren doen we deze
mars, onder het motto "Vrede, Vriendschap en
Rechtvaardigheid".

Zoals gewoonlijk dank ik de Gemeentebesturen van
Oostburg, Sluis, Aardenburg, Terneuzen en
Knokke-Heist voor hun medewerking, evenals alle
bestuursleden van de Heemkring West-Zeeuw-
Vlaanderen en van de Heemkring "Cnoc is ier", in
het bijzonder Gaspar Warnier en Schepen Danny
Lannoy.

Verdere dank gaat uit naar de Canadese Ambassade te Brussel, de Vaderlandse Groeperingen, het muziekkorps "de Zeegalm", het Rode Kruis, de wandelclub "Noordzee boys", het Knokse Middenstandsverbond, het Willemsfonds, de radio vrienden en mijn vrienden Para-Commando's. Ik houd er ook aan hier speciaal alle Canadese veteranen in ons midden te begroeten, in het bijzonder de veteranen Ken Harper en Victor Billet. Lang leve Canada !

S T E U N F O N D S

WELCOME CANADIANS 1989

Andre DEKLERCK
 Oscar PERMEKE
 Guy LECONTE
 Pavillon DU ZOUTE
 Michel D'HOOGHE-DELAERE
 Raoul STEYAERT

Gerard ADRIAENSSENS
 Mevr Andre DESMIDT-MAERTENS
 Luc D'HONDT
 Joseph DE GROOTE Schepen
 Mevr WILOT-BOERJAN
 Maurice BREDA

Bob COLLINS (Canada)